

அது ஒரு அளவான குடும்பம் - ஆனால்
அழகான குடும்பம் என்று சொல்வதற்கில்லை...

அது மட்டுமே தலமைற்கைகள் வாழுகின்ற வீட்டு
மட்டுவருக்கு அது கட்டு -
வயதில் முதிர்ந்த இருவருக்கு அது கட்டு...

முதிர்ந்த தலமைற்கைக்கு மகனொருவன்
உண்டு - அவன் மனைவி என்னும்
மலரின் பின்னால் சுற்றுகின்ற மயக்க வண்டு...

இன்னும் சொன்னால் மனைவி
என்னும் சாட்டையால் சுற்றுகின்ற பம்பரம்
மணிக்கணக்கில் வலை
செய்து தளர்ந்துவிடும் எந்திரம் ...

அந்த வீட்டின் இல்லத்தரசி ஆண்களால் ஆளுகிறாள் -
அடக்கி ஆளுகின்ற அதிகாரத்தால் நீளுகிறாள் ...

மட்டும் தலமைற்கையாய் மழலை
மொழிபேசும் மகவொன்றும் உண்டு -
அவன் வாசமும் பாசமும் வீசுகின்ற மலர்ச்செண்டு...

அந்த வீட்டின் இரு துணைகள் வம்போடு ஓர் அரசு...
அவர்கள் படும் இன்னல்களில் உருவானது என் முரசு...

வாழ்கையில் கடந்து வந்த பாதகளை
முதிய நடுஞ்சங்கள் அசைப்போடுகின்றன
விரக்கிதியின் விளிம்பில் நின்று

சகோக இசை பாட்குின றன...

இந் த மரங் களிந் நுனி களி ல் தான
மலர கள் மூட் டிப் பிஞ் சாகி ன் றன - ஆனால
கனிந் த மரம் காய் ந் த மரம் ஆகும்
பகோது அவை ஏன் நஞ் சாகி ன் றன?

வயதி ன் மபி ப்பு ஓரூபுறத் தில்
உடல் நிலயை வை வாட் டுகிற து - உடன்
வாழ் வகோர் படுத் தும் பாட் டில்
பஞ் சடநைத் த விழிகளி ல் நீ ர் தலவை நீ ட் டுகிற து...

விரநைத் து நடந் த கால கள் இந் து வலுவிழந் து நிறு கி ன் றன
ஊந் து ககோல் ஓந் து வணை டி விதியி ன் பாடம் கற கி ன் றன...

மபி ப்பி ன் மூழ்சுச் சறெவூ இருவர மூகத் திலும் இருக் கிற து -
அகத் தினில் இளமதை ன் ஆனாலும் பலனங் ககே?

உழதைத் து உழதைத் துத் தயே ந் து பகோனவர கள் இந் தும் சாய் ந் து
பகோய் விட மாட் டார களா என றல் லவா எண் ணுகிறார கள்?

"அத் தை" என றால் மரூமகள் ...
அந் புடன் அழதைத் தாலும் அதன் பி ன் னால்
அலகை கழிப் பு - அவள் இட் ட பணி
தாமதித் தால் அடுத் த நகாடி மூகம் சூழிப் பு...

அவசரத் தில் அழதைத் தான் மகன் "அப் பா
ரகேனூக் கு நகேமாசு சூ" - அதகே நகேம
அவரூக் ககோ அடி வயிற் றில்
வந் த பசி மிகவூம் தபிரமாசு சூ...

தன் மகனூக் கு மூதிய அந் தை சகோறிட் டது வளெ ளித் தட் டில் ...
ஆனால இந் து இவர களூக் கு கஞ் சி சிரிக் கிற து ஈயத் தட் டில் ...

சரக் கரை நகோயினால் சாப் பாட் டில் இனிப் பில் லை -
வயதான காரணத் தால் ககே கி ன் ற
வாரத் தயைலும் இனிப் பில் லை...

ஓவ் வகோரூ மாதத் தி ன்
மூதல் தகேதியிலும் வாங் குகிறார் "பனெச் சன்"
ஆனால மறூ தகேதி ஆகிவிட் டால்
எதூவூம் ஆகாதூ "பங் க்சன்"

வகேர்களபை பகதைத் துக் ககாண்ட தணட் டுகள் இங் ககே களிக் கி ன் றன...

வதேனயையில் வநெந்த வரேர்கள் தினம் கண்ணீ ரில் குளிக்கின்றன...

சுமகைகளைத் தடுக்கிச் சுமந்த பற்றோர்கள்
இன்னும் குடயைய இரூக்கிறார்கள்...
சொல்லில் அடங்கா துயரம் அடக்கி
ஓர் விடயைய இரூக்கிறார்கள்...

பிரச்சினைகளின் பிதாசரம்... முதியவர்களின் போதாத காலம்...
அந்த வீட்டின் சிறுமழலை ஆங்கிலப்பள்ளியில் "அடமிட"
முதிர்ந்த குழந்தைகளோ அநாதை இல்லத்தில் "அடமிட"

அநாதை இல்லங்கள் ஆயிரங்கள் இரூந்தாலும்...
அவ்வாறு இல்லம் போல் ஆகாது ஓர்நாளும்...

"நாம் கைகோர்த்து நடக்க வீதிகள்
காத் திருக்கின்றன. பாப்புலராகி
உலகைச் சுற்றாவிட்டாலும் வண்டாம்
பதைத்தியமாகி ஊரைச் சுற்றலாம் வா" என்று
தன் மதைத் தடங்கண்ணாளின் கதைத் தடம்
பற்றிக் கிளம்பினார் முதியவர்....

கண்களில் நீர் மல்க கலங்கிடக் கட்டென
மகன் "அப்பா! இந்த தள்ளாத வயதில் பிரிந்து
போகிறீர்கள்!"
மெதுவாய்ப்புன்னகைத்த முதியவர் சொன்னார்
"இது தள்ளாத வயதில் லையப்பா
எதுவும் வண்டாம் என்று தள்ளும் வயது"

வகையாய்க் கையசைத்துத் திரும்பிய
குழந்தை பத்திரப்படுத்தினான் ஈயத்தட்டை..
நீதியின் தவேனோ நிதானமாய்ப்
புரட்டினான் கால ஏட்டை...

snrk1981@gmail.com